

Movements 14'04

Eirik Raude marimba Ida Bryhn viola

1

Recognizing The Undercurrent 10'42

Eirik Raude vibraphone

2

Still Waters... 9'14

Eirik Raude marimba Tom Ottar Andreassen bass flute

3

Lines in Motion, Entwined 15'35

Eirik Raude vibraphone & crotales Tom Ottar Andreassen flutes Thomas Kjekstad guitar

4

Nyx 9'49

Ida Bryhn viola

5

Waves & Interruptions 13'02

Eirik Raude marimba

6

Pure Audio Blu-ray recorded in DXD 24bit/352.8kHz

■ 5.1 DTS HD MA 24/192kHz ■ 2.0 LPCM 24/192kHz

+ mShuttle MP3 and FLAC

EAN13: 7041888519225

pure
audio

dts-HD
Master Audio

2L¹⁰³

2L-103-PABD made in Norway 20©14 Lindberg Lyd AS

BJØRN BOLSTAD SKJELBRED

WAVES & INTERRUPTIONS

Waves & Interruptions

På denne utgivelsen finnes samlet et knippe verker av den norske komponisten Bjørn Bolstad Skjelbred (f.1970), komponert mellom 2001 og 2013. Verkene er skrevet med melodisk slagverk som det sentrale og bærende element – med forskjellige omkringliggende besetninger – fremført av den profilerte norske slagverkeren Eirik Raude. De mindre kammerformasjonene passer svært godt til å illustrere flere av de sentrale komposisjonstekniske og poetiske aspektene ved Skjelbreds musikk.

Skjelbreds musikk er lavmælt, og akkurat som den beskjedne personaen han selv ofte viser, er det nettopp denne lavmælteten som gir musikken dens særpreg og originalitet. Dette er ikke musikk som springer mot deg over scenekanten og griper myndig fatt i deg som tilhører; dette er heller en musikk som oppfordrer deg som lytter til å ta aktivt grep.

Skjelbred sier selv: «Jeg tror at kunsten er det stedet hvor det viktigste ikke er konklusjoner, men de ubesvarte spørsmålene – de man stiller uten å komme helt fram til svaret. Jeg ser på dette som en logaritmisk kurve, en parabel – hvor man har en bratt utviklingskurve i starten som etterhvert nærmer seg grunnlinjen men aldri kommer helt fram. Å fullt ut forstå et annet menneske (eller seg selv) er, som sådan, umulig.»

Flytter vi på denne måten som Skjelbred her gjør, ordet “parabel” fra geometrien til dets betydning som “lignelse”, kan vi slå fast at Skjelbreds tilnærming til det å komponere er basert på en grunnfast humanistisk holdning.

Lignelser til natur er også nærliggende, sammen med konkrete musikalsk-instrumentale poenger: «Jeg tror at det meste jeg komponerer sirkler rundt relasjoner mellom ulike ting, relasjoner mellom mennesker, ulike former for materiale, ulike instrumenter. Jeg setter ting opp mot hverandre, og forsøker ofte å se om disse ulike elementene kan nærme seg hverandre på en eller annen måte.»

Her griper Skjelbred fatt i en grunnleggende problemstilling i mange kunstnere og komponisters virke: det å kunne forene tilsynelatende uforenlige elementer og størrelser. Skjelbred stiller imidlertid ikke opp motsetninger som utgangspunkt gjennom klart definerte kontraster i materialet, men heller gjennom uavlatelig pågående prosesser. Ideelt sett utvikler disse seg innenfor et eget rom, et stille rom, med et publikum personifisert i den enkelte tilhører som komponistens samtalepartner:

«Jeg ser på meg selv som en rastløs sjel som i musikken søker det kontemplative, en ro, noe som i mitt eget liv dukker opp innimellom, men i korte små vidunderlige øyeblikk. Ofte må jeg arbeide meg gjennom noe rastløst før jeg kommer frem til det åpne, stille rommet – det krever noe av meg å komme frem til denne sinnsstemningen. Jeg ønsker å lage et musikalsk uttrykk som trekker den som hører inn i et eget rom, et rom som ofte tilhører natten og de stille timer, og man er ofte alene. De få gangene jeg forestiller meg et publikum er det kun én enkelt person, som jeg selv via musikken utfører – eller har – en slags samtale med.»

De musikalske inspirasjonskildene hos Skjelbred er flere. Ord som sirkulær, eller ikke-måltrett form, beskriver ideer og begreper som går helt tilbake til Debussys forsøk på å skape et substitutt for den retningsgivende funksjonelle harmonikken, i dobbelt forstand. Et begrep som “østlig” kan også brukes om dette; denne merkelige linken mellom fransk kunst og estetikk, og østlig sensibilitet overfor øyeblikket uttrykt gjennom tilstedeværende, sirkulære, ikke-narrative formtyper. I dette landskapet har Skjelbred definitivt hentet inspirasjon til mange av sine verker.

Tar vi et annet geografisk og kulturelt ytterpunkt i den vestlige musikken fra de siste 70 år, kan den amerikanske komponisten Morton Feldman (1926-1987), trekkes inn som en mulig inspirasjonskilde. I motsetning til i Feldmans ekstremt dvelende og til tider statiske, men svært nyanserte musikk, finner man imidlertid hos Skjelbred hele tiden en aktiv samtale mellom bare delvis statiske elementer. Det er imidlertid lettere å påpeke at man hos Skjelbred som elev av Luca Francesconi (1956-), som igjen var student av Luciano Berio (1925-2003), finner en påvirkning fra sistnevnte nestor i italiensk etterkrigsmusikk. Ikke minst finner vi det i melodi-dannelsen, hvor en kjerne av ganske få intervaller, som hos Berio, ofte danner grunnlaget for utøvelsen til hele (velklingende) harmoniske felt.

Ønsker vi så å sette Skjelbred inn i en norsk kontekst, må det nevnes at han også har elementer i sin musikk som kan bringe tankene hen på norsk ny-enkelhet på 1970-tallet, ikke minst i musikken til Cage-videreføreren Magne Hegdal (1944-). Noe de har til felles er følsomheten overfor intervallene og økonomiseringen i bruken av materialet, samt de ikke-retningsgivende formtypene, bygget rundt en stadig nesten-likhet i det motiviske materialet. Likheten til tross, Skjelbred vil selv ikke henwise til en Cage'sk åpenhet overfor tilfeldighetene.

Formdannelsen hos Skjelbred er tvetydig: på den ene side vil dialogen mellom de to elementene i prinsipp alltid være dialektisk, og i det minste antyde utvikling av et materiale som vanligvis bygger opp til en forventning om dynamiske høydepunkter og avsluttede formdel. Skjelbred kjører imidlertid ofte ned denne antydde dynamikken gjennom klart avgrensede seksjoner som tvinger materialet til å begynne på nytt fra et annet sted i den store samtalen. En god illustrasjon på dette er å finne i utgivelsens innledende verk "Movements", hvor tydelig artikulerte formdeler lager en klar og utvetydig arkitektur rundt dialogen mellom marimbaens virtuositet og bratsjens muligheter til også å frembringe utholdte toner og lange glissandi; en dialog som til stadighet påbegynnes fra nye vinkler innenfor hvert formavsnitt.

De fleste av Skjelbreds verker springer altså ut i fra en slags musikalsk "ur-situasjon", hvor vi finner to elementer som forholder seg til hverandre. Som Skjelbred selv sier er det nærliggende å tenke dette som to (musikalske) personligheter. For komponisten betegner dette «et bilde på hvordan du ønsker å forholde deg til andre», og til slutt: «dypest sett et ønske om å forstå». Dette er en kunstnerisk poetikk som Skjelbred har utviklet de siste 4-5 årene kraftig inspirert av språkfilosofi og kommunikasjonsteori.

I møtet med Bjørn Bolstad Skjelbreds musikk ber han ikke om at du som lytter fester sikkerhetsbeltet, han ber deg heller løsne sikkerhetsbeltet forsiktig, reise deg opp av setet og komme musikken i møte, sakte gående, med sinnet og ørene åpne. Du vil høre en musikk som er med på å illustrere paradokser både i naturens iboende stille (!) dramatik og i alle våre underlige utgaver av våre menneskelige sosiale relasjoner som i bunn grunn og til slutt, kan forklares i en lengsel etter å forstå – den andre.

Asbjørn Schaathun, 2014

This album presents a collection of works by the Norwegian composer Bjørn Bolstad Skjelbred (b.1970), all composed between 2001 and 2013. The works have been written with melodic percussion as the central and dominating element – with various surrounding ensembles – performed by the recognized Norwegian percussionist Eirik Raude. The smaller chamber formations very suitably illustrate several of the central compositional and poetic aspects of Skjelbred's music.

The music of Skjelbred is quiet, and just like his shy persona it is exactly this quietness that gives the music its character and originality. This is not music that leaps off the stage and authoritatively grabs the listener. It is rather music that encourages the listener to actively advance, to follow the finely chiselled processes that you will find under the surface, in sequences that in Skjelbred consciously avoid being directed towards final and unambiguous goals. One rarely finds that the composer in his works wishes to draw rigorous conclusions.

Skjelbred says himself: "I think that art is the place where the conclusions are not the most important thing, but the unanswered questions. I regard this as a logarithmic curve, a kind of parabola (Norwegian: parable) – where you have a steep development curve in the beginning that gradually approaches the base line but never reaches it completely. To fully understand another human being (or oneself) is thus impossible."

If we move the word "parable", like Skjelbred does, from geometry to its meaning of "fable", we can assert that Skjelbred's approach to composing is based on a firm humanist attitude, where fables to nature are also imminent, together with concrete musical-instrumental aspects.

"I think that most of my composing centres around relations between different things, relations between people, different forms of material, different instruments. I juxtapose elements and often try to observe if they despite their differences can approach each other one way or another."

Here, Skjelbred seizes a basic issue in the works of many artists and composers: to be able to unite apparently incompatible elements and proportions. For Skjelbred, however, to display contraries through clearly defined contrasts in the material is not a starting point but rather incessant on-going processes that, ideally, develop within a room of its own. This is a quiet room, with an audience personified in the single listener as the composer's partner in the conversation.

"I consider myself a restless soul that seeks contemplation in music, a quietness, something that appears now and again in my own life but in brief, wonderful moments. Frequently, I have to work my way through something restless before I reach the open, quiet room – I find it difficult to reach this state of mind. I want to make a musical expression that pulls the listener into a separate room, a room that often belongs to the night and the quiet hours, and one is often alone. The few times I envisage an audience, there is just one single person with whom I myself, through the music, have a kind of conversation."

Skjelbred's musical sources of inspiration are numerous. Words such as circular, or non-targeted form, describe ideas and concepts that go all the way back to Debussy's attempt to create a substitute for the normative functional harmony. A concept such as "eastern" can also be used; this strange link between French art and aesthetics, and eastern sensitivity of the moment, expressed through present, circular, non-narrative types of form. In this landscape, Skjelbred has definitely found inspiration for many of his works.

If we take another geographic and cultural extremity in western music of the last 70 years, the American composer Morton Feldman (1926-1987) can be considered a possible source of inspiration. But as opposed to Feldman's extremely lingering and at times static but very nuanced music, one finds in Skjelbred a constantly active conversation between only partially static elements.

It is however easy to point out that in Skjelbred, as a student of Luca Francesconi (1956-) who again was a student of Luciano Berio (1925-2003), one finds an influence from the latter authority in Italian post-war music. This is apparent not least in the formation of melodies, where a core of quite few intervals often forms the basis for the expansion to complete (sweet-sounding) harmonic fields.

Placing Skjelbred in a Norwegian context, it needs to be said that he also has elements in his music that may point to Norwegian new-simplicity of the 1970's, not least in the music of the Cage inspired Magne Hegdal (1944-). Something they have in common is the sensitivity for the intervals and economic use of the material and non-normative types of form, constructed around a constant near-similarity in the different motifs of the material. Despite this similarity, Skjelbred himself does not want to refer to Cagean openness to coincidence.

The shaping of overall forms in Skjelbred is ambiguous: the dialogue, or conversation between the two elements, will in principle always be dialectic and at least imply development of a material that normally builds up to an expectation of dynamic climax and completed parts of form. Skjelbred, however, often cools down this implied dynamic through clearly defined sections that force the material to begin all over again from a different place in the big conversation. A good illustration of this is to be found in the album's introductory work "Movements", where clearly articulated sections make an explicit and unambiguous architecture around the dialogue between the virtuosity of the marimba and the possibility to produce enduring tones and long glissandi of the viola; a dialogue that is restarted from new angles within each section.

Thus, most of Skjelbred's works spring from a kind of musical "innate situation", where we find two elements that relate to each other. As Skjelbred himself writes, it is imminent to think of this as two (musical) personalities. For the composer this suggests "an image of how you wish to relate to others", and finally: "a profound wish to understand". This is an artistic poetics that Skjelbred has developed over the last 4-5 years, strongly inspired by language philosophy and communication theory.

In meeting Bjørn Bolstad Skjelbred's music, he does not ask that you as a listener fasten your seatbelt, but rather loosen it carefully, rise from your seat and approach the music, slowly walking, with your mind and ears open. You will hear a source of sound that illustrates paradoxes both in nature's imminent, quiet (!) drama and in all the strange versions of our human social relations that basically, and finally, can be explained in a longing to understand the other person.

Bjørn Bolstad Skjelbred

Bjørn Bolstad Skjelbred (f.1970), norsk komponist og pianist. Etter private studier i sats-teknikk og komposisjon hos Nils E. Bjerkestrand og kandidateksamen i komposisjon ved Norges musikkhøgskole med Bjørn Kruse og Ragnar Söderlind som veiledere, fullførte Skjelbred våren 2006, diplomstudiet i komposisjon ved Norges musikkhøgskole. Skjelbred har også studert privat med den renommerte, italienske komponisten Luca Francesconi.

Skjelbred har skrevet over 60 verk i mange ulike genre: Solo- og kammermusikk, elektro-akustisk musikk; for sinfoniatta og orkester, samt musikk for film og teater. Han har samarbeidet blant annet med teatergruppene "De Utvalgte" og "Fabula Rasa", slagverker Eirik Raude, ensemblet "Pärlor för svin" (Sverige), vokalensemblet Nordic Voices, Ensemble 2000 (DK) og fløytisten Marianne Leth (DK). Skjelbred er en del av "Fakta Morgana" sammen med Marius Kolbenstvedt og Ingebjørg Torgersen som har produsert forestillinger vist på Ultimafestivalen, Høstutstillingen og Black Box Teater.

Skjelbred har skrevet mange verk for amatører og unge musikere. Skjelbreds verk har blitt fremført i alle de Nordiske land samt Tyskland, Frankrike, USA og Canada. Et skolekonsertprosjekt laget i samarbeid med slagverksolisten Eirik Raude og videokunstneren Boya Bøckman, har foruten i Norge, blitt fremført i flere europeiske land samt i Kina. Skjelbreds musikk har blitt fremført ved flere festivaler, blant annet Ultimafestivalen i Oslo, Nordiske Musikkdager, Iliosfestivalen i Harstad og ved flere, av den mellom de nordiske land ambulerende, Ung Nordisk Musikk-festivaler.

Ved siden av komposisjonsvirksomheten underviser han i komposisjon og improvisasjon, har vært nestformann i foreningen Ny Musikk Oslo og har ellers jobbet aktivt som freelancemusiker, arrangør og låtskriver innenfor jazz/pop/rock, blant annet i bandet Urban Visions. Skjelbred har i en årrekke også vært styremedlem i Norsk Komponistforening.

Bjørn Bolstad Skjelbred (b.1970), Norwegian composer and musician. After private studies in theory and composition with Nils E. Bjerkestrand and a Bachelor Degree in composition from The Norwegian Academy of Music with Ragnar Søderlind and Bjørn Howard Kruse as tutors, Skjelbred graduated from The Norwegian Academy of Music with a Master's Degree in composition in 2006. He has also taken private lessons with the recognized Italian composer Luca Francesconi.

Skjelbred's list of works includes more than 60 works in many different genres: solo and chamber music, electro-acoustic music, for sinfonietta and orchestra, and music for other arts like film and theatre. He has collaborated with the groups of actors "De Utvalgte" (The chosen Ones) and "Fabula Rasa", percussionist Eirik Raude, the Swedish ensemble "Pärlor för Svin" (The Pearls before Swine Experience), vocal ensemble Nordic Voices, Ensemble 2000 (Dk) and the flutist Marianne Leth (Dk), among others. Skjelbred is part of "Fakta Morgana" together with Marius Kolbenstvedt and Ingebjørg Torgersen, and they have created stage productions for the Ultima Festival, Høstutstillingen (Autumn Art Show) and Black Box Theater.

Skjelbred has written many works for amateurs and young musicians, and his works have been performed in all the Nordic countries, in Germany, France, Canada and the USA. A school concert project created in collaboration with Eirik Raude and video artist Boya Bøckman has been performed throughout Europe and in China, in addition to Norway. Skjelbred's music has been performed at several festivals, including the Ultima Festival, Ilios Festival in Harstad, Nordic Music Days and the ambulating Nordic festival Young Nordic Music.

Besides being a composer, Skjelbred teaches composition and improvisation, has been second chairman in Ny Musikk Oslo (Oslo division of ISCM) and has worked extensively as freelance musician, arranger and songwriter for many years. In 2005 he released the album "urban songs" with his group Urban Visions. Bjørn Bolstad Skjelbred has for a number of years been member of the board of The Norwegian Society of Composers.

Scores and parts available from Norsk Musikkforlag
www.norskmusikkforlag.no

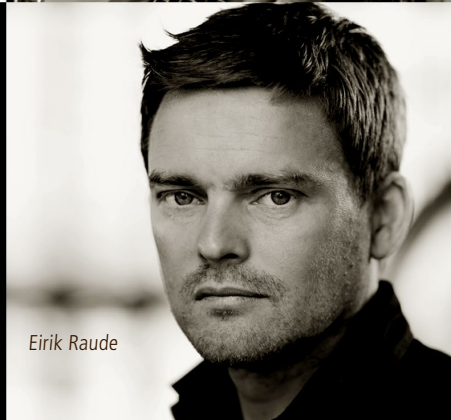
Ida Bryhn

Thomas Kjekstad

Tom Ottar Andreassen

Eirik Raude

Eirik Raude (f. 1973) har vunnet en rekke priser som slagverker, og har vært solist med symfoniorkestre i Berlin, Los Angeles, Helsinki, Stockholm, Dresden og Oslo og med dirigenter som Gustavo Dudamel, Andrew Litton, John Storgårds, Lawrence Renes, Jonathan Nott. Han har urframført mer enn 50 solo- og kammerverker, bl.a av Erlend Skomsvoll, Sofia Gubaidulina, Marc André Dalbavie, Eivind Buene, Bjørn Bolstad Skjelbred og Mark Adderley. Skjelbred og Raude har samarbeidet over mange år, i mange ulike prosjekter og konstellasjoner. Av kammermusikksamarbeid kan nevnes Håkon Hardenberger, Anders Loguin, Robyn Schulkowsky, Vertavokvartetten, Rolf-Erik Nystrom, Dan Styffe, Frode Haltli, med flere. Raude er også opptatt av tverrkunstneriske samarbeider, som samtidsmusikk med videokunst, samtidsdans og teater og utforskning av ny teknologi, og har arbeidet med bl.a videokunstner Boya Bøckman, teaterkompaniet Ossavy & Kolbenstvedt og DansDesign, og med trompetist Arve Henriksen i prosjektet Horisonter som handler om lyd i rom. Raude ga ut sin første solo-cd i 2005 med bl.a. Per Nørgaards I Ching, en utgivelse som ble applaudert av kritikerne. Eirik Raude studerte slagverk ved Norges musikkhøgskole, Rotterdam konservatorium og Yale University, og har undervist ved Barratt Due musikk-institutt og Norges musikkhøgskole, i tillegg til å holde masterclasses. Han arbeidet tidligere i 10 år som slagverker i Oslo-Filharmonien.

Eirik Raude (b. 1973) has won a number of prizes as percussionist, and has been soloist with the philharmonic orchestras of Berlin, Los Angeles, Helsinki, Stockholm, Dresden and Oslo. He has worked with conductors such as Gustavo Dudamel, Andrew Litton, John Storgårds, Lawrence Renes, Jonathan Nott, and has premiered more than 50 solo- and chamber works, by composers such as Erlend Skomsvoll, Sofia Gubaidulina, Marc André Dalbavie, Eivind Buene, Bjørn Bolstad Skjelbred and Mark Adderley. Skjelbred and Raude have collaborated over many years, in many different projects and constellations. Of his chamber music collaborations can also be mentioned Håkon Hardenberger, Anders Loguin, Robyn Schulkowsky, Vertavokvartetten, Rolf-Erik Nystrom, Dan Styffe, Frode Haltli, among others. Furthermore, Raude is preoccupied with cross artistic collaborations such as contemporary music with video art, contemporary dance and theatre, and with exploring new technology. He has worked with video artist Boya Bøckman, the theatre company Ossavy & Kolbenstvedt, DansDesign, and with trumpet player Arve Henriksen in the project Horisonter (Horizons), which deals with sound and spaciality. Raude released his first solo album in 2005 which included Per Nørgaard's I Ching, among other pieces, to great critical acclaim. Eirik Raude studied percussion at the Norwegian Academy of Music, the Rotterdam Conservatory and Yale University. He has taught at Barratt Due Music Institute and the Norwegian Academy of Music, in addition to giving master classes. He worked ten years as percussionist in the Oslo Philharmonic Orchestra

Thomas Kjekstad (f. 1971) er norsk gitarist med hovedfokus på moderne musikk. Han har et bredt repertoar, og har vært en sterk pådriver i utviklingen av nye verk for gitar, både som solist og kammermusiker. Kjekstad har samarbeidet med de fleste ledende komponistene i Norge. Som pedagog underviser Kjekstad med forankring i gitarens tradisjon, men søker også fornyelsen av denne, i dialog med en moderne identitet. Kjekstad har samarbeidet med ensemblene Affinis Ensemble, Oslo Sinfonietta, Ensemble Ernst, Asamisimasa, MINensemblet, Cikada, Kristiansand Symfoniorkester, Bodø Sinfonietta og Trondheim Symfoniorkester. Sammen med fiolinisten Lars-Erik ter Jung har han gitt ut flere innspillinger under navnet Twitter Machine. Kjekstad har vært solist med Oslo-Filharmonien, Kringkastingsorkesteret, Tromsø Symfoniorkester og Telemark Kammerorkester. Kjekstad har siden 2009 også arbeidet som duo med gitaristen Anders Clemens Øien. Thomas Kjekstad regnes i dag som den fremste norske gitaristen innenfor moderne musikk.

Thomas Kjekstad (b. 1971) is Norwegian guitarplayer that has his main focus on contemporary music. His repertoire has a great span, and he has been a strong encourager on the development of new works for the guitar, both as a soloist and chamber musician. Kjekstad has been working with most of the leading composers in Norway. As a teacher he works with a base in the traditional repertoire, but is always seeking to renew the tradition, in dialogue with a modern identity. Kjekstad has collaborated with ensembles like Affinis Ensemble, Oslo Sinfonietta, Ensemble Ernst, Asamisimasa, MINensemblet, Cikada, Kristiansand Symphony Orchestra, Bodø Sinfonietta and Trondheim Symphony Orchestra. Together with violinist Lars-Erik ter Jung, he has released several recordings by the name Twitter Machine, and has been invited as soloist with The Oslo Philharmonic Orchestra, The Norwegian Broadcasting Orchestra, Tromsø Symphony Orchestra and Telemark Chamber Orchestra. Since 2009, he has been working in a duo together with norwegian guitarplayer Anders Clemens Øien. Thomas Kjekstad is recognized as the leading norwegian guitarplayer in contemporary music.

Tom Ottar Andreassen (f. 1963) er norsk fløytist, kammermusiker, dirigent og musikkpedagog. Han har studert med Torkil Bye og Ørnulf Gulbrandsen i Oslo samt Andreas Blau i Berlin og Auréle Nicolet i Basel. Foruten å være solofløyttist i Kringkastingsorkesteret og i Det norske kammerorkester er han hyppig gjest som solofløyttist såvel i Oslo-Filharmonien som i Den norske Opera og Oslo Sinfonietta. Regelmessig medvirker han ved Risør Kammermusikkfest, Oslo Kammermusikkfestival, Festspillene i Bergen, Stavanger internasjonale kammermusikkfestival, Festspillene i Vestfold og Festspillene i Elverum foruten ved Ultimafestivalen. Han har medvirket på et høyt antall plateinnspillinger som solist, kammermusiker og orkestermusiker, blant annet har han spilt inn Yngve Slettholms fløytekonserter Possible Selections med Oslo-Filharmonien under ledelse av Christian Eggen. Andreassen er professor ved Norges musikkhøgskole og ved Barratt Due musikkinstitutts høgskoleavdeling hvor han har virket siden 1994. Som solofløyttist er han blant Norges mest profilerte blåsere.

Tom Ottar Andreassen (b. 1963) is Norwegian flutist, chamber musician, conductor and teacher. He was a student of Torkil Bye and Ørnulf Gulbrandsen in Oslo, Andreas Blau in Berlin and Auréle Nicolet in Basel. He is often invited as soloist with The Oslo Philharmonic Orchestra as well as The Norwegian Opera Orchestra and Oslo Sinfonietta, in addition to working as principal flutist in The Norwegian Broadcasting Orchestra and the Norwegian Chamber Orchestra. He regularly participates at Risør Chamber Music Festival, Oslo Chamber Music Festival, Festspillene i Bergen, Stavanger International Chamber Music Festival, Ultima Contemporary Music Festival, among others. He has contributed on a great number of recordings, among them Yngve Slettholm's Flute Concerto Possible Selections with The Oslo Philharmonic Orchestra under Christian Eggen. Andreassen is professor at The Norwegian Academy of Music and at Barratt Due Music Institute, where he has been working since 1994. As a soloist he is among Norway's most renowned woodwind players.

Ida Bryhn (f. 1981) er førstebratsjyst i Det Norske Kammerorkester og blir ofte invitert som gjestende førstebratsjyst til orkestre som Amsterdam Sinfonietta, Stockholm-Filharmonien, Oslo-Filharmonien og Kringkastingssorkesteret. Hun er professor ved Royal College of Music i London og underviser også ved Norges musikkhøgskole og Barratt Dues musikk institutt i tillegg til å gi master classes ved Gøteborg Universitet. Ida er også en del av prosjektet Transposition: et musikalsk og sosialt undervisningsprosjekt i Vietnam. Ida Bryhn er en ivrig kammermusiker, og opptrer ofte ved festivaler som Fests spillene i Bergen, Oslo Kammermusikkfestival, Risør Kammermusikkfestival og Ultimafestivalen, samt ulike festivaler i utlandet som Verbier Festival, Ravinia festival, IMS Prussia Cove Open Chamber Music og Schleswig-Holstein Music Festival. Hun har vært solist med et stort antall orkestre og ensembler, som Oslo-Filharmonien, Kringkastingssorkesteret og Kremlin Kammerorkester. Hun har spilt med profilerte musikere som Leif Ove Andsnes, Truls Mørk, Thorleif Theden, Vilde Frang, Phillippe Graffin og Andreas Brantelid og ensembler som Razumovskvartetten, Diamant Ensemble, Oslo Strykekvartett og Vertavokvartetten. Ida Bryhn studerte med Soon Mi Chung, Björn Sjögren, Pascal Siffert, Kim Kashkashian og Lars Anders Tomter, og har tross sin unge alder en høy profil i det norske musikkmiljøet.

Ida Bryhn (b.1981) is principal violist in the Norwegian Chamber Orchestra and is invited regularly as a guest principal in orchestras such as Amsterdam Sinfonietta, Royal Stockholm Philharmonic, Oslo Philharmonic Orchestra and the Norwegian Broadcasting Orchestra. She is professor at Royal College of Music in London and she also teaches students both at Norwegian State Academy and Barratt Dues Music Institute in Oslo, as well as giving Master Classes at Gothenburg University. Ida is also a part of The Transposition Project in Vietnam: a musical and social education program in Hanoi. Ida Bryhn is a keen chamber musician, appearing as soloist and chamber musician throughout Europe and the US. She performs regularly at several Festivals like Bergen International Festival, Oslo Chamber Music Festival, Risør Chamber Music Festival and Ultima Oslo Contemporary Music Festival, along with appearances at festivals like the Verbier Festival, Ravinia Festival, IMS Prussia Cove Open Chamber Music and Schleswig-Holstein Music Festival. She has been soloist with Oslo Philharmonic Orchestra, Norwegian Radio Orchestra, Chamber Orchestra Kremlin and a number of other orchestras and chamber orchestras. She has played with musicians like Leif Ove Andsnes, Isabelle Faust, Anner Bylsma, Truls Mørk, Thorleif Theden, Vilde Frang, Phillippe Graffin and Andreas Brantelid, and with ensembles like the Razumovsky Ensemble, Diamant Ensemble in Copenhagen, Oslo String Quartet and Vertavo String Quartet. Ida Bryhn studied with Soon Mi Chung, Björn Sjögren, Pascal Siffert, Kim Kashkashian and Lars Anders Tomter, and is recognized as a profiled young artist in Norwegian musical life.

Blu-ray is the first domestic format in history that unites theatre movies and music sound in equally high quality. The musical advantage is the high resolution for audio, and the convenience for the audience as one single player will handle music, films, DVD-collection and your old library of traditional CD.

Developed by Munich's msm-studios in co-operation with Lindberg Lyd, the Pure Audio Blu-ray combines the Blu-ray format's vast storage capacity and bandwidth necessary for high resolution sound (up to 192 kHz/24Bit) in surround and stereo with the easy and straight-forward handling of a CD. Pure Audio Blu-ray can be operated in two ways: by on-screen menu navigation or by remote control without a TV screen. Remote control operation is as easy as with a CD: besides the standard transport controls the numeric keys directly access the corresponding track number and the desired audio stream can be selected by the coloured keys on the remote control. For example, press the red button for 5.1 DTS HD Master or yellow for 2.0 LPCM. Pure Audio Blu-ray plays back on every Blu-ray player.

■ 5.1 DTS HD MA 24/192kHz ■ 2.0 LPCM 24/192kHz

This **Pure Audio Blu-ray** is equipped with **mShuttle** technology – the key to enjoying your music even when away from your Blu-ray player. Connecting your BD player to your home network will enable you to access portable copies of the songs residing on the disc: you may burn your own copy in CD quality or transfer MP3s of your favourite tracks to your mobile player. mShuttle provides a versatile listening experience of Pure Audio Blu-ray: in studio quality FLAC on your home entertainment system, in CD quality in car & kitchen, or as MP3 wherever you are.

1. Make sure that your BD player is connected to your computer network.
2. Insert the Pure Audio Blu-ray Disc into your BD player and press the mShuttle button after the disc is loaded.
3. Open the Internet browser of your computer and type in the IP address of your BD player. You will find this address in the setup menu of your Blu-ray Disc player.
4. Select booklet and audio files to download from the Blu-ray to your computer.

Blu-ray authoring **msm-studios GmbH**

audio encoding **Morten Lindberg** • Auro-3D encoding **Galaxy Studios**
screen design **Dominik Fritz** • authoring **Martin Seer** • project management **Stefan Bock**
Blu-ray producers **Morten Lindberg** and **Stefan Bock**

Recorded at Jar Church, Norway
August 2013 by Lindberg Lyd AS

Recording Producers WOLFGANG PLAGGE and BJØRN BOLSTAD SKJELBRED
Balance Engineer BEATRICE JOHANNESSEN

Editing JØRN SIMENSTAD
Mix and Mastering BEATRICE JOHANNESSEN and MORTEN LINDBERG

Illustrations and graphic design KRISTIAN REE

Foto Ida Bryhn ANDERS BERGERSEN Foto Eirik Raude BO MATHISEN
Foto Bjørn Bolstad Skjeltbred FHE PHOTO (Frank H Evensen)
Foto Tom-Ottar Andreassen JAN HAUG
Video MORTEN LINDBERG

Executive Producers JØRN SIMENSTAD and MORTEN LINDBERG

Financially supported by Fond for Utøvende Kunstnere, Fond for Lyd og Bilde,
Arts Council Norway and Norwegian Society of Composers

2L is the exclusive and registered trade mark
of Lindberg Lyd AS 20©14 [NOMPP1403010-060] **2L-103-PABD**

This recording was made by Lindberg Lyd AS with DPA microphones, Millennia Media amplifiers and HORUS converters to a PYRAMIX workstation. Digital eXtreme Definition is a professional audio format that brings "analogue" qualities in 24 bit at 352.8 kHz sampling rate. DXD preserves 8.4672 Mbit/s per channel linear PCM.

Note on Low Frequency Effect channel: For SACD and FLAC audio files, all six channels (including the Lfe channel) are calibrated for equal playback levels. However, in the audio streams for the Blu-ray the Lfe channel is lowered by -10dB in the mastering process, anticipating a +10dB elevation in cinema-style home theatre playback.